

ନୟାଗଡ଼ର

ମରୁତି କାହାଣୀ

ତା ୨୦।୧୦।୧୯୯୭

ଲେଖକ:—ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱାଇଁ

ସା:—ବଡ଼ଗୋରଡ଼ା,

ପୋ:—କେଶରୀପୁର, ନୟାଗଡ଼

ପ୍ରକାଶକ:—ନାରାୟଣ ପ୍ରଧାନ

ସା:—ବଡ଼ଗୋରଡ଼ା,

ପୋ:—କେଶରୀପୁର, ନୟାଗଡ଼

ମୂଲ୍ୟ—ଟ ୨-୫୦ ପ. ମାତ୍ର

(ଦାଣ୍ଡରେ ଶୁଭିଲ୍ଲ ରମ କୃଷ୍ଣ ବେନସଲ ବୃତ୍ତେ)

ଜୟ ଜୟ ମହାପ୍ରଭୁ ଧର୍ମ ସନାତନ
ଗୋଚର ହୋଇ ଆମ୍ଭର କଟିଗଲ ଅଳ୍ପ
ପ୍ରଭୁ ହେ କଳାଶ୍ରମୁଖ
ଅଳକସ୍ତ୍ରୁ ବଳିଣ ନାହିଁ ଆଉ ଦୁଃଖ । ୧
ଶହେବର୍ଷ ମଧ୍ୟେ କେବେଏପରି ଘଟଣା
ସାରା ଓଡ଼ିଶା ମରୁଡ଼ି ନଥିଲୁଟି ଶୁଣା
ହୁଏ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କରତା
ଜୀବନ ରଖିବାଗାଇଁ ଏ ରୁଅଥିଲୁ ମଥା । ୨

ନବସନପୁର, ଭାଟସାହି, ଜୟପୁର,
ଡିଆଁ ପଡ଼ା, କରଡାବଣି, ମୁକୁତାପୁର
ଗ୍ରାମଅଟଇ ଝୁମୁରି,
ସାରା ନୟାଗଡ଼ ପୁଣି ପଡ଼ୁଅଛି ହୁରି,
ବିଧାତାଙ୍କର ଏ କୁଟ ହୋଇଲେ ରଗାରି । ୩

ମୁଆଗାଡ଼ିଆ, ଲେଖନ; ହରିହରପୁର,
କାଳଚୁଆପଲ୍ଲୀ ଚାଣେ ଗୋପିନାଥପୁର
ଗ୍ରାମଅଟେ ବେଲବଣି,
ସେମୌଜାରେ ସମୁଦାୟ ହରିଜନ ଝୋଣୀ
ଦୁଃଖେ ଚକ୍ରଛନ୍ଦି ବୋଧ ଗାଣୁଥାକୁ ବୁଣି । ୪
ଜାମୁଣୋଲ, ସୋଲପଟା, ଗ୍ରାମ କୁନ୍ଦାରଆ
ମାତୁପଡ଼ା, ବାଲପାଟଣା, ପିଆସାଳିଆ
ଗ୍ରାମଟି ଲେଙ୍କୁଡ଼ିପଡ଼ା,
ଗଞ୍ଜାଲ ପଡ଼ରହିଛି ହୋଇ ଲଣ୍ଡି ହେଡ଼ା,
ନବାଲ ଖାବେବାପାଇଁ ନାହିଁ ଏକେଡ଼ା । ୫

ଜାତୀୟ, ଯବଜାତ, କରୁଥାନ୍ତିଆ,
ଦେଖାହୋଇ ଲେଖାହେଲ ବସୁଧ ପଡ଼ିଆ

ଗ୍ରାମଅଟେ ଗବନଳ,

ଦରୁ ବାହାରିଲ ନାହିଁ କୁଆଳ ଲଙ୍ଗଳ,
ବୁଝିବୁଝି ପରେ ଭାଳନ୍ତା ଶୀଘ୍ରବୃତ୍ତଳ ।୭

ବୃତ୍ତଳବସ୍ତା ନଅଶ, ଧାନଟି ବୃତ୍ତଶ,
କେବୋଲଇ ଆମ୍ଭଦରୁ ହୋଇଗଲ ଶେଷ
ବଢ଼ି ହେବ ଗୋରୁଗାଈ

କକବା ସମସ୍ତେ କଣିବାକୁ କେହିନାହିଁ
ଜଦି ବଢ଼ି ନକରିବା ଖାଦ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ ।୮

ବ୍ରଜବଲ୍ଲଭପୁର, ଗ୍ରାମ ଗୋପପଲ୍ଲୀ,
ଖୁଣ୍ଟୁବନ, ଅଗୁରୁଡ଼ିପା; ସଠି ଆପଲ୍ଲୀ
ଚଢ଼ୁଁ ଅଟେ ଗୋଡ଼ିଆଳ,

ସେହିପରି ଅବସ୍ଥାଯେ ଅଟେ ନଡ଼ିଆଳ
କକରିବା ବୋଲି ବସି ହେଉଛନ୍ତି ଭାଳ ।୯

ହୁଅନ୍ତି ନାଥୀଆ, ପାଖରେ ବଢ଼ିଆସାହୁ
ପଦ୍ମାଦେଇପୁର, ପଲ୍ଲୀଶାଶନଟି ରହି
ଏହି ଦୁଇଟି ଶାଶନ,
ଗଛଧାନ ଜଳଅଛୁ ନୁହେଁ ବେଉଷଣ,
ଦୁଇରେ ତଳବେ କାହୁଁ ମିଳିବେ ଅଳ୍ପ ।୧୦

ମେଲ, ଅଶ୍ରୁସ୍ରବତ', ଦେଖିଅଛି ମୁହିଁ
ଚନ୍ଦ୍ରବେଗେ ଯାହାବର୍ଷା ସେମୌଜାକୁ ନାହିଁ
ବଡ଼ ବିପତ୍ତିର କଥା,
ସେମୌଜାକୁ କୁଟକଲେ ଦଇବ ବିଧାତା,
କିକର୍ମ କରଲେ ବୋଲି କରୁଛନ୍ତି ଚିନ୍ତା । ୧୦

କେଶରପୁର, ନାଗମୁଣ୍ଡଳ, ମାନପୁର
ଏପରି ମରୁଡ଼ି କେବେ ନଥିଲା ଆଗର
ଗ୍ରାମ ନାମ ବିଶ୍ୱଗିରି,
ଦୁଃଖରେ ଚକ୍ରଛନ୍ତି ସେ ଲୁହାକାମ କରି
ମରୁଡ଼ି ସମସ୍ୟା ଯୋଗେ ନୋହୁଛି ବିକରି । ୧୧

କାଳିକାପ୍ରସାଦ ସେ ବେଗୁନଆଁ ପାଟଣା
ସୁଜପାଟଣା, ଚିନର ଅଟଟ ଲଭସଣା
ବରଷା ଧାର ଶ୍ରାବଣ,
ଅଳପ ଝୁଣି ପଡ଼ିଲେ ନିଶ୍ଚେ ଯିବ ପ୍ରାଣ,
ସର୍ବସ୍ୱର କରୁଅଛି ପ୍ରଶର କରଣ । ୧୨

ଦଶ ପାଞ୍ଚ ପଞ୍ଚାନବେ ତାରଣ ସେଦନ
ବୈଶାଖରେ ବନ୍ୟା ଦେଖିଥିବେଟି ଆପଣ
ଜଳ ହୋଇଥିଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ,
ନଦୀ ନାଳ ଉଚ୍ଚ ନୀଚ ସମସ୍ତ ସମାନ ।
ପଦା ଉଦା ଜମିବାଡ଼ ଖେଳୁଥିଲେ ମାନ । ୧୩

ବୈଶାଖରେ ବନ୍ୟା ଶ୍ରାବଣେ ବୟା ପାଟ
ତାକୁ ସ୍ବାକୁ କରୁଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ନନ୍ଦ ଚୁଟ

କା ହସ୍ତରେ କିଛି ନାହିଁ,

ଯିଏ ମାରୁଛି ଆତ୍ମକୁ ବଞ୍ଚାଇବ ସେହି,
ଯେତେ ଦିନ ବଞ୍ଚୁଥିବା ସମନାମ ଧାଇ । ୧୪

ବାଙ୍କଶାକୁଆ, ମଜୁରପଲ୍ଲୀ, ଇଟାମାଟି
ଇକରି, ବାଦର, ସରପତା, ସୁନାନଟି

ପ୍ରଭୁ ହେ ଧବଳେଶ୍ବର,

କେତେ ଯାତ୍ରୀ ଚାଲିଛନ୍ତି କରି ସୋମବାର,
ମାନସିକ ବ୍ରତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ଜାଙ୍କର । ୧୫

ବରକୋଳପାଟଣା ଯେଉଁଠି ପଶୁପର
ଜନ୍ମିପଦା, ଟିପୁରାୟେ, ଅଟେ ନାଗପୁର

ପ୍ରଭୁକୁ କରିବାଧାନ,

ନୟାଗଡ଼ ପ୍ରଜାମୁଖୁଁ କଟିଗଲା ଅନ୍ଧ,
ଏହାଦେଖି ରୋବିନ୍ଦରେ କରୁଛି ଘୋରନ । ୧୬

ଏହି ପଦରେ ସମାପ୍ତ ଗୀତ ଶେଷ ଭାଗ
ଅନ୍ୟବୃତ୍ତ ପକାଇମୁଁ ଲେଖୁଅଛି ତହିଁ

ହେବ ସୀତା ଚୋରଦୃଢ଼,

ପତିବା ପାଇଁକ ଭାଇ ନନ୍ଦୁଅ ବଳେ,
ଭଲମନ୍ଦ ବରୁରାୟେ କରିବ ସମସ୍ତ । ୧୭

— * —

॥ ୪ ॥

(ସୀତାବେଶ ବୃତ୍ତ)

ଜୟଜୟ ମହାପ୍ରଭୁ ସ୍ୱପାର ପାଳକ,
ପାଳକ ଲେଖା କମ୍ପାଇଁ ହେଲୁ ଅପାଳକ
ଦୟାନିଧି ହେ,

ମରୁଡ଼ି କରିବା ନୁହେଁ ବଧୂହେ ।୧

କଦମ୍ବର, ଗିରିଡ଼ପଲ୍ଲୀ, ସୁନାମୁହିଁ,
ଦୋଳଗୋବିନ୍ଦପୁର, ଡହଙ୍ଗି, ଭଟପାହି
ନାହିଁ ନର ହେ,

କଲଅପଲ୍ଲି ସେହିପ୍ରକାରହେ ।୨

ହନୁମନ୍ତୀ, ଦୁଣ୍ଡର, କୋମଣ୍ଡ, କୁରଳ
ଖଜୁରୀଆ, ପାଣ୍ଡିରିପଡ଼ା, ମଦନପୁର
ଜମିମାଣ ହେ,

ପାଞ୍ଚନଉତକୁ ଅନୁମାନ ହେ ।୩

ଜାମୁଗାହି, ଗୋଡ଼ପଲ୍ଲି, ଦେଉଳିଆ, ଭଲ୍ୟାଡ଼,
ଓଡ଼ଗ୍ରାମ, ରଙ୍ଗଶିପାଟଣା, ପନ୍ଥୁଖାଡ଼
ଗଛଧାନ ହେ,

ବେଉଡ଼ା ପଛରେ ହେଲୁ ଲୁନହେ ।୪

ଗାଡ଼ିସଂଖ୍ୟା ଅଦାୟ ହେଉଥିଲୁ ନିଆଁ
ମୁନପାର ହେଲୁ କପରି ପୋଷିବା ପେଟ,
ଦୟାନିଧି ହେ,

କପରି ବଞ୍ଚିବୁ ଦିଅ ବୁଦ୍ଧି ହେ ।୫

ବାହାଡ଼ାପିଠା, ମଶାବାସ କୈବଲ୍ୟପୁର
 ବାଙ୍କଚର, ଜାମୁପାଟଣା, ଦୁଃଖକେଶବର
 ବାନାମୁର ହେ,
 ତୁମ୍ଭେଥାଇ ହୋଇଲୁ ଗୋରର ହେ ।୬
 ଗୋଡ଼ିପାଟଣା, ଗର୍ଜିନୀ, ବିଲମାନପୁର,
 ଗଇଁଦ୍ରା, ଯେ ଦୁଃଖାସାହିସେ ଆମ୍ଭତାପୁର,
 ଦୁଃଖି ଜନ ହେ,
 ଆପତିଶୁଣି ରଦ୍ଧନନ୍ଦନ ହେ ।୭
 ମରେଇସାହି, ସାକେର, ବାଲିଆଚିତର,
 ଗରଧାପୁର, ବାମୁଣି, ଅଟେ ଶ୍ରୀକଳା
 ଯାହାଧାନ ହେ,
 ବିହନକୁ ନୋହିବ ସମାନ ହେ ।୮
 ପଥରଗଡ଼ ପୁଣିଓହ ବାଉଁଶଗାଡ଼ିଆ,
 କୁଶଭିପି, କୋରପିଠା, ମଦନଗାଡ଼ିଆ
 ଯାହା ଶିଷ୍ୟ ହେ,
 ଚଳିବନାହିଁଟି ଦୁଇମାସ ହେ ।୯
 ଗୁଣ୍ଡିରବାଡ଼ ଦେଖନ୍ତୁ ସେ ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ିଆ
 ସାବିତେଇପୁର ପାଖେ ବିଟଳଗାଡ଼ିଆ
 ଦେଖ ଚକ୍ଷୁ ହେ,
 କେତେ କାହିଁମିର କେ ସୁସଟ ହେ ।୧୦
 ଲଠିଆପଲ୍ଲୀ, ମସ୍ତକର, ବିନାପୁରପୁର
 ବୁଝଇଠିଗଲ କାହୁଁ ଅସିବ ଆଧାର
 ଖାଦ୍ୟ ଉଣା ହେ,
 ଅସୁଖରେଷ ଆଧାରର ବିନା ହେ ।୧୧

ରଘୁନାଥପୁର ନଳଟେ କୁଣାପାଣ୍ଡେର
 ଗୋରୁଗାଈ ଚରୁଛନ୍ତି ପକ୍ଷୀ, ମେଣ୍ଟା; ଢେଳ
 ଜମିପୁଣି ହେ,
 ଦେଖିଲେହୁଁ ଦେଉଛନ୍ତିବାଣି ହେ ।୧୬
 ଗୋଡ଼ମାଡ଼ି, ଦରପଦା, ସେ କଲ୍ୟାଣପୁର
 କଟକଝାଟି; ବରଡ଼, ଜଗନ୍ନାଥପୁର
 ବନ୍ଦୀଆଇ ହେ,
 ଦୁଇଦିନେ ଗଲ ଶୁଭଦ୍ରୋଇ ହେ ।୧୭
 ବାଉଁଶିଆ, ଶରଣକୁଳ, ନରେନ୍ଦ୍ରପୁର
 ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଠାକୁର ଛନ୍ତି ସେ ଲଢ଼ୁକେଶ୍ବର
 ଲଢ଼ୁବାବା ହେ,
 ଅନାଦାରେ କେ କରବ ସେବାହେ ।୧୮
 ଗୁଞ୍ଜବାରଣ ଗ୍ରାମରେ ମେ କପିଳେଶ୍ବର
 ପ୍ରବେ ଗୋଟାମାଳ ଦକ୍ଷିଣରେ ନଗକୁଳ
 ବାମପ୍ରାନ୍ତ ହେ,
 ଭୁମ ଜମି ନୋହୁବ ଧୂନ ହେ ।୧୯
 ପୁଆଣିଆ, କନ୍ୟାବଣିଆ ମଧ୍ୟେ ଗନ୍ଧାଡ଼
 ଜମି ଶୁଷ୍ଟ ହୋଇବାନ୍ତି ଗୋଡ଼ଗାଈ ଗୁଡ଼
 ନାସପୁଣ ହେ,
 କପର ରଞ୍ଜକ ଆମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ହେ ।୨୦
 ବେତେ ବେତେ ଲୋକ ଖଲେ ବରହାର ଗୁଡ଼
 ପିଲ କୁଟୁମ୍ବସେ ବେନ ବନ୍ଧୁଆନ୍ତି ରଞ୍ଜି
 ରଞ୍ଜି ବାସ ହେ,
 କେନେ ଖାଇ ବନ୍ଧନ ରଥାସ ହେ ।୨୧

ଚାନ୍ଦ କହୁଅଛି ପୁଅ ବାଗା କାହିଁ ଚଲେ
 ଏଠାରେ ମୂଳପାତରେ ଆମ୍ଭେ ଚଳୁଥିଲେ
 କହ ମୋତେ ହେ,
 ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବି ମୁଁ ଛୁରିତେ ହେ । ୧୮
 ମାଆ କହୁଅଛି ପୁଅ ତୁହି ପିଲୁଲେ ନ
 ଅଳ୍ପ ଦିନରେ ଆସିବେ କାହିଁ କରୁ ଖୋଜ
 ମୋର ଧନରେ,
 ତୁନି ହୋଇ ଚନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣରେ । ୧୯
 ଧନ ଥିବା ଲୋକ କେତେ ଦିନ ଯିବେ ଚଳି
 ନିଧନ ଲୋକ ଚାଲିଲେ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରି
 ମଧ୍ୟ ଲୋକ ହେ,
 କାହିଁ ଯିବେ ଲୋକ ଲଜ୍ୟା ଦୁଃଖ ହେ । ୨୦
 ବନ୍ଧୁ ପୁଅରଣି ଯେଣ ସଙ୍ଗ ଠେ ଯଡ଼କ
 ତା ମଧ୍ୟରେ ଲାଗିଛନ୍ତି କେତେ କେତେ ଲୋକ
 ମାଟି ଖୋଳି ହେ,
 ଦୁଃଖେ କେତେ ଦିନ ଯିବେ ଚଳିବେ । ୨୧
 କେତେ କେତେ ପତ୍ନୀ ପିଲା ବେକାର ରହିଲେ
 ବସି ଶାଉଥିଲେ ପୁଣି ନଦୀ ବାଲି ସରେ
 କଳରୀବେ ହେ,
 ବୁଡ଼ାବୁଡ଼ି ଭୟରେ ଚଳିବେ ହେ । ୨୨
 ଖଜୁ କର ପାଠ ପଢ଼ି ହୋଇଲେ ବେକାର
 ତାଙ୍କପାଇଁକ ଯୋଜନା ନକଲେ ସର୍ବତ୍ର
 ନୁହେଁ ଭଲ ହେ,
 ପତାର ରହିଲ ନାହିଁ ମୂଲ୍ୟ ହେ । ୨୩

ରୁକ୍ଷ ଶେଷରେ ଯେନ୍ଦ୍ରନ୍ ପାଉଁଶକୁ
ଦରମା ବଢ଼ିବାରୁ ଯେନ୍ଦ୍ରନ୍ ବଢ଼ୁଛି,
ସେହିଖୁମ୍ବି ହେ,

ପତାପିଲ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି ବସି ହେ । ୧୪

ଆଏ, ବଏ, ଏମେ ଯେଉଁ ପିଲଟି ପଡ଼ିଛି
ପିଅନ ରୁକ୍ଷ ଖଣ୍ଡେ ତାକୁ ନମିଳୁଛି
ହୁଏଲଜ୍ୟା ହେ

ଦରେ ବସି ପାଉଁଶକୁ ସଜା ହେ । ୧୫

ପରୁଷ ଶାଠିଏ ଦେଖ ଅଶୀଏ ହଜାର
ରୁକ୍ଷ ଖଣ୍ଡିଏ ପାଇଁ ହୁଏ ହାହାକାର

ଦେଲଲସି ହେ,

ଟକା ବୁଡ଼ୁଛି ରୁକ୍ଷ ମିଛ ହେ । ୧୬

ଅଶୀଏ ହଜାର ଧରି ବ୍ୟବସାୟ କର,
ବ୍ୟବସାୟକୁ ବଢ଼ାଇ ଚଳିବ ସୁନ୍ଦର,

ନୋହେଦୁଃଖ ହେ,

ରୁକ୍ଷକୁ କରନାହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେ । ୧୭

ନୟାଗଡ଼ ଏତେ ମୌଜା କରି ଆଲୋଚନା
ଲେଖା ଭୁଲଥିଲେ କରିଦେବ ସଂଶୋଧନ

ସାଧୁବୃନ୍ଦ ହେ,

ସମାମାଗୁଛି ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ହେ । ୧୮

—*—

।
॥ ୯ ॥

(ସଗ—ରାଧା ବିମ୍ବାଧରୀ ଚୂଡ଼ା)

ହେ ଶ୍ରଦ୍ଧା କଳାକହ୍ନାଇ ଯାହାମୁଁ ଲେଖିବି ତୁମକୁ ଧାଇଁ ହେ
ଯାହା ଭୁଲ ହେବ ଦେବ କହି । ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୧

ବନ୍ଧି ସାହି, ଗୋଠବଣ; ନନ୍ଦିଘୋର ଶୁକରଗାସନ ହେ
ଗୋରୁ ଅଛନ୍ତି ବହୁ ବସଣ ସୁଜନେ ହେ । ୨ । ଘୋଷା ।

ଗ୍ରାମଟି ଅରଣ ପଲ୍ଲୀ ଓଡ଼ିଆ ନକଟରେ କେନ୍ଦୁପଲ୍ଲୀ ହେ
ମହୁଲିଆ ଅଟେ ପେଟାପଲ୍ଲୀ... । ୩

ଯାହା ଥିଲା ଆମ ଘର ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଳଲ ଆଧାର ହେ
ଏଣିକି ତଳବା କି ପ୍ରକାର ... । ୪

ବଡ଼ପୁଟ ଯେ କରଡ଼ା ହରିହରପୁର ସେ ପଞ୍ଚରତ୍ନା ହେ
ମରୁଡ଼ି ହୋଇ ନୋହଲ ପୁଡ଼ା... । ୫

ଗୋଡ଼ପୁଟ, ଗୋଡ଼ରତ୍ନା ଅଖାରୀଆ ମାନପୁର, ଆରଡ଼ା ହେ
ବନ୍ଧି ହେବେ ଗୋରୁ ଗାଇ ହଡ଼ା... । ୬

ହାଟରେ ବନ୍ଧି କରବ ସବୁତ ମରୁଡ଼ି କିଏ କଣିବ ହେ
ଜନ୍ମ ଲେଉଟିଲେ କଷ୍ଟ ହେବ... । ୭

ବର୍ଷା ହେଉଛି ଏଇକି ଯେତେ ବର୍ଷାହେଲେ ନମରେ ଧୁଳିହେ
ଗଛ ପସ ଯାଉଛି ଝାଞ୍ଜଳି... । ୮

ଜମି ହୋଇଲା ଗୋତର କଟିଲ ଗୋରୁଗାଇଙ୍କ ଆଧାର ହେ
କପଡ଼ି ହେବ ଘର ଛପର... । ୯

ଓଡ଼ିଆ ଯେ ଧବଳାଇ ତେମେଡ଼ି, ବାଣୁପୁର, ପୋଡ଼ାସାହିହେ
ଅତି ଦୁଃଖରେ ତଳନ୍ତି ସେହି ହେ... । ୧୦

ଜଙ୍ଗଲରେ ଘର କରି ଜୟସମ, ନେପାଳ, ନାଣିଗିଣି ହେ
ସାଳିଆ ଝରି ସେ କୁଟିକରି... ।୧୧

ବନସ୍ତରେ କରି ଘର ବେପାର ବଣିଜ ନାହିଁ ତାଙ୍କର ହେ
ଫଳ ମୂଳ କରନ୍ତି ଆହାର ।୧୨

ଗାମ ଗଲେ ବନବାସ ବନସ୍ତେ ରହିଲେ ଚଉଦ ବର୍ଷ ହେ
ଫଳ ମୂଳ କରୁଥିଲେ ଗ୍ରାସ... ।୧୩

ପ୍ରଭୁକୁ ଥିଲା ଏ ଯୋଗ ଚଉଦଟି ବର୍ଷ କଲେ ସେ ଭୋଗ ହେ
ଲେଖା କୁ କେ ଅନ୍ୟଥା କରିବ... ।୧୪

ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କର କୁଟ ହେଲା ଛଅଟି ଫସଲ ଲେପ୍ୟ ହୋଇଲା ହେ
ବର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ପଡ଼ିଆ ରହିଲା... ।୧୫

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନୋହେ କରୁଣା ଧାନଘଲ ମୁଗ ନହେଲା ବୁଣା ହେ
ଗହମ, କୋଳଥ, ବରି, ତଣା... ।୧୬

ଜଳ ନଥାଇ ବେଉଷା ଗୁଆନ, କୋସଙ୍ଗ, କୁବଡ଼ି ଘଷା ହେ
ବହନ ପାଇବା ପାଇଁ ଆଶା... ।୧୭

ଭଦ୍ରବ ସିଂହ ମାସରେ ଜଳ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ ବସୁଧାରେ ହେ
ନଆଁ ଲଗୁଛି ସେହି ଦିନରେ... ।୧୮

ହରିପୁର ଗ୍ରାମ ଦେଖ ପନ୍ଦର ଦଶ ଛୟାନକେ ଚାରିଖ ହେ
ସେହି ଦିନ ନଆଁ ହେଲ ଦେଖ... ।୧୯

ନଆଁ ଲଗେ ଯେଉଁଠିରେ ଜୀବରକ୍ଷାପାଇଁ ରହେ ବାହାରେହେ
ଜନସ ପକ୍ଷକୁ କେ ପଚାରେ... ।୨୦

ଦୁଇଟି ଦଅମ କଳ ସେ ମୌଜାକୁ ହୋଇଥିଲା ହାଜର ହେ
ନଆଁ ଲଭିବ ଛୁଡ଼ିଲେ ଜଳ... ।୨୧

ଘର ପୋଡ଼ିକି ମରୁଡ଼ି ଏପରି କପଦ ଆସୁଛି ମାଡ଼ି ହେ
 ପ୍ରଭୁ ସଂସାରୁ ଦେବେକି ଚଡ଼ି । ୨୨
 ପ୍ରଭୁଙ୍କାକୁ ଦେଲେ ଧନ ଆମ୍ଭଘର ଖାଲି ହୋଇଛି ସ୍ୱର୍ଗ୍ୟ ହେ
 ଆମ୍ଭ ପେଟକୁ ନମିଲେ ଅନ୍ନ । ୨୩
 ନାମ ଝୋଲିଆ କବିର ପ୍ରଭୁନିଜ ଧନ କରିଲେ ଭାର ହେ
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲା ତା ଘରଘାର । ୨୪
 ବୃତ୍ତଳ ସେ ମୁଗଜାଇ ଘୃତ ନବାତ ଛେନା, ଦୁଧ, ଦହି ହେ
 ଭାଇ ସଙ୍ଗତରେ ଥିଲେ ନେଇ । ୨୫
 କବିର ମାତା ବଚନ ଆଉ ମୋରଘରେ ନହିଁଟି ସ୍ଥାନ ହେ
 ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ମୋଭାର ଶୂନ୍ୟ । ୨୬
 ମାତା ତାହାର କହୁଛି ନିଅତୋର କେତେ ମୂଲ୍ୟ ହଉଛି ହେ
 ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ଆଗୁ ପାଇଛି । ୨୭
 ଦେଇଛନ୍ତି ପୁଅ ଘୋର ନେବନାହିଁ ମୁହିଁତ ଦୁଇଥର ହେ
 ମୁଁ ଯାଉଛି ରଖ ଧନତୋର । ୨୮
 କାହୁଁ ଆମିଲ କବିର ଦେଖିଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାର ହେ
 ମନେଭାରିଲା ସେ ବଂଶୀଧର । ୨୯
 ମାତାକୁ କହେ କବିର ମୂଲିଆ ବୋଲି ଭାବିଲୁ ମନର ହେ
 ସେଅଟନ୍ତି ଜଗତ ଠାକୁର । ୩୦
 ଯାଜପୁରେ ତାଙ୍କଘର ବ୍ୟଥା ମହାନ୍ତି ନାମଟି ତାଙ୍କର ହେ
 ପେଟ ନଳାଠାରେ ସେ ହଜାଡ଼ । ୩୧
 ପିଲା କୁଟୁମ୍ବକୁ ଧରି ଡାକଲା ପ୍ରଭୁ କାହାନ୍ତି ଶ୍ରୀହର ହେ
 ତା ଡାକକୁ ଥିଲେ କର୍ଣ୍ଣ ଡେରି । ୩୨
 ପୁରୁଣି ଥାଳକୁ ଧରି ଦବ୍ୟଶାଳୀ ଅନ୍ନ ତହିଁରେ ଭରି ହେ
 ବ୍ୟଥା ନିଅହେ ଗାଦ୍ୟ ଭୃମ୍ବର । ୩୩
 ସ୍ତ୍ରୀ କହୁଛନ୍ତି ଶୁଣ ତାକୁଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ସେ ନାଶପୁଣ ହେ
 କିଏ ଦେଉଛନ୍ତି ଯାଇ ଆଣ । ୩୪

ଦାସ କହେ ଶୁଣି କରି ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ହେ
ତାଙ୍କ ନାମାନ୍ତ ସେ ନାମଧରୀ... ।୩୫

ପ୍ରଭୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଆସ ଯାଯାଉର ଭର ହେ ବନ୍ଧୁ ଦାସ ହେ
ନାଥ ତୁମ୍ଭ କୁଟୁମ୍ଭର ଗ୍ରାସ... ।୩୬

ଦାସିଆ ବାଉଁଶ ନେଇ ଅନ୍ୟ ହସ୍ତେ ଏକ ନଡ଼ିଆ ଦେଇ ହେ
ଦାସ ଦେଇଛୁ ତା ହସ୍ତେ ନାହିଁ... ।୩୭

ସେ ହେଲେ ଏତେ ବିଶ୍ୱାସ ଆମ୍ଭଠାରେ କରିଲେ ଅବଶ୍ୟାସହେ
କ ଦେଇ କଲେ ତାକୁ ସନ୍ତୋଷ... ।୩୮

ଗଡ଼ଗାଁ, ବାପାପଲି ତାଳପାଟଣା ସେ ଚମ୍ପାପାଣ୍ଡେର ହେ
କେତେ ଗଲେ ଜାମ୍ବୁ କାଶିମିର... ।୩୯

ଶାବ୍ୟ ହୋଇଗଲା ଉଣା ତେଲପତା ପାଖେ ଖଲପାଟଣା ହେ
ଘରୁ ଶେଷ ହେଲା ବୁଧବଣା... ।୪୦

ନୁଆଗାଁ, ଚଢ଼େୟା ପଲ୍ଲୀ ଅଭିମାନପୁର ସେଗୋଡ଼ିପଲ୍ଲୀ ହେ
ମୁଣ୍ଡ ପମାସ୍ୟା ଦେଖୁଥିଲୁ... ।୪୧

ମୁଣ୍ଡଟା ହୋଇଲା ଗୁମ ହସ୍ତରୁ ଖସି ପଡ଼ିଲା କଲମ ହେ
ମୁଁ ଶାସଲ ବାନ୍ଧନେବ ଯା... ।୪୨

ମୁଣ୍ଡ ମୋର ଭର ନାହିଁ କେଉଁ ମୌଜା ଗୁଡ଼ ଆସିଛି ମୁହିଁ ହେ
ଥିଲା ତାରବାଟି, ବରସାହି... ।୪୩

ବୁଦ୍ଧିଟି ହୋଇଲା ବଣା ଦୁଇଗୋଟି ମୌଜା ନଥିଲା ଜଣା ହେ
ଅସୁରଭିପା, ମୁଗପାଟଣା... ।୪୪

ଏହି ମରୁଡ଼ ନରପତି ନୁହଇ ସାବୁତ ନୁହେଁ ସାହିତ୍ୟ ହେ
ସ୍ୱାକୁ ପଡ଼ିବେ ପିଲା ସମସ୍ତ... ।୪୫

ପ୍ରଭୁକୁ କରିଣ ଧ୍ୟାନ ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର କରଇ ରଚନ ହେ
କ୍ଷମା ଦେବ ସବୁ ସାଧୁଜନ... ।୪୬

କୋମଣ୍ଡା, ହରିଡ଼ାବର ଜାମ୍ବୁସାହି, ତଲବର
 ଖମଣ, ଖଇରପଟି, କଇଁଫୁଲଆ
 ବୁରୁଡ଼ଜା, ବାଦଗୁରୁ ଦେଉଳ, ବଉଳସାହି
 ଡମିଶର, ଅଟେ କୋଡ଼ଏକାହାଣିଆ
 ଗ୍ରାମ ନାମ ଅଟେ ତୁଲୁବ
 ଗୋରଡ଼ାରୁ ଚାଲିଗଲେ କି କଥା ଶୁଣ ।୫

ପୁରୁଷ ବହୁତ ଦିନ କରିଥିଲେ ବାସସ୍ଥାନ
 ଏକୋଇଶି ମସିହାରେ ଗଲେ ପଳାଇ
 ଏଠାରେ ବହୁତ ବେଠି କରି ନପାରିଲେ ଖଟି
 ବାସ ଶୁଣି ଚାଲିଗଲେ ରହିଲେ ନାହିଁ
 ରହିଲେ ସେ ଜଙ୍ଗଲ ତଳ
 ତୁଲୁବ ମୌଜାରେ ବାସ କରିଲେ ଜାଣ ।୬

ଗୋଡ଼ପଡ଼ା, ଡମସାହି ଗୋଡ଼ମଡ଼ା, ମାଳସାହି
 ଦୁଃଖେ ଚଳୁଛନ୍ତି ବେଗୁନିଆଁ ପାଟଣା
 ହେ ପ୍ରଭୁ ଜଳାଶ୍ରମୁଖ କମ୍ପାଇ ଦେଲ ଏ ଦୁଃଖ
 ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲେକଙ୍କର କଟିଲ ଦାନା
 ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଘନ ବାବବ
 ସ୍ଵପ୍ନରେ କହିଲ ନାହିଁ ମରୁଡ଼ି ହେବ ।୭

ଗୋପିନାଥପୁର, ନୁଆଗାଁ ଟାଙ୍ଗିସାହି, କାକଲମା
 ମହଲିଆ, କେନ୍ଦୁଡ଼ି ପି ସେ କେନ୍ଦୁପଲି
 ଗ୍ରାମ କଇଁଆପାଟଣା ଖଡ଼ିଆ, କେପାଟଣା
 ଦର୍ପନାବସୁଣପୁର, ଆନନ୍ଦାପଲି
 କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା, ଝଲରପଟି
 ମରୁଡ଼ି ହୋଇ ତାଙ୍କର ଶୁଖିଲି ତୋଟି ।।

ଗ୍ରାମ ଖୋଇ; ନୋତର ପାସିପଡ଼ା, ହରିପୁର
 ନନ୍ଦପୁର, ସାଆନ୍ତରପୁର, ଭୁବନ
 ଚନ୍ଦ୍ର କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଲଠିପଡ଼ା, ଆଡ଼ରେ
 ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରପୁର, ଦେଉଳି, ଗମ୍ଭାଡ଼ି
 ହେ ପ୍ରଭୁ, ଲଳିତଶେଖର
 ଗୋବିନ୍ଦ ଲେଖିଛୁ ମରୁଡ଼ି ସମାବୁର ।

ବଡ଼ ଗୋରଡ଼ା ମୋହର କୁସୁମୀ କୁଳରେ ଘର
 ନାମ ଅଟଇ ମୋହର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ଵାଇଁ
 ବୈଶ୍ୟ କୁଳରେ ଜନମ ପଡ଼ିନାହିଁ ଅଭିଧାନ
 ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ କଣ ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ
 ଚିନ୍ତେ ଛୁମ୍ବ ରଜା ପପୁର
 ଏଭବ ସାବରୁ ମୋତେ କର ଉଦ୍ଧାର । ୧୭

—*—

ମୁଦ୍ରଣ — ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରେସ୍, କଲେଜ ରୋଡ଼, ନୟାଗଡ଼ ।

ମୁଦ୍ରା—ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରେସ୍, କଲେଜରେଡ୍,
ନୟାଗଡ଼ ।

ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତକର ମଙ୍ଗଳ କରନ୍ତୁ ।
ଏବଂ ଆମର କାମନା ।

